

MATEO MATÉ

“DESDE LA FINESTRA_9”

QUE ÉS PER A TU EL CONFINAMENT?

Quan em pregunteu sobre com es treballa i es viu en confinament us he de reconèixer que la idea mateixa de l'anàlisi del que és pròxim i de l'tancar-un en el seu propi espai, sigui real o metafòricament a estat des de fa més de 20 anys el fonament de la meva treball. Aquests mesos han estat molt fructífers i com s'han posposat diverses exposicions m'ha donat temps a reprendre i acabar projectes que estava deixant de costat i em semblaven molt interessants. Vull esmentar com especial i màgica experiència el poder fer un conte per a nens per a l'editorial Vegueta de Barcelona amb motiu de l'confinament sobre «Viatges sense sortir de casa». En el fons una obra més de les meves sèries però no m'hagués permès fer-la en la voràgine contemporània d'activitats en què estem immersos els artistes . Es presentarà després de l'estiu.

AMB QUIN COLOR ASSOCIES EL FUTUR?

Us adjunto com a text sobre la meva experiència en el confinament un text que vaig redactar fa 20 anys sobre l'actitud que prendria el meu treball a partir de llavors. Una mena de declaració d'intencions que ara sembla total ment contemporània. Fa dues dècades ja estàvem vivint els prolegòmens del que ara ha eclosionat o precipitat amb la pandèmia que ens està tocant viure. Vivim en el món de la mobilitat, de la facilitat dels viatges. Ganxos de seducció per a la fugida d'un mateix. Però ... per què fugir, per què viatjar ?, si la monotonia és de mi mateix, sempre va amb mi. Si la llibertat no la trobo dins meu, no la trobaré enlloc. El meu primer desig va ser fugir de la monotonia, del que conec, del que és meu, del que vull. Però quan vaig arribar a països paradisiacs, paisatges bucòlics en la imaginació de la monotonia del meu dia a dia, només vaig trobar a altres que volien fugir cap a la meva origen monòton.

Si considerem que no disposem de res més enllà de les nostres sensacions; són aquestes les que hem d'explorar com si fossin paratges desconeguts. Sense mapes i sense guies només disposem de les rutes que nosaltres mateixos ens anem marcant. "Per més alt que pugem i per més baix que descendim, mai vam sortir de les nostres sensacions". Mai vam sortir de nosaltres mateixos. Només hi ha un paisatge; el que nosaltres ens dibuixem amb els nostres sentits. En les cultures orientals el savi desenvolupa un esperit contemplatiu amb el qual no necessita sortir de la seva barraca per conèixer l'univers sencer. A la relectura d'un llibre poden estar tots els llibres. En una obra musical poden estar totes les músiques.

Viatjo per conèixer la meva geografia és un projecte en procés en el qual reflexiono sobre l'existència individual a partir d'una sèrie d'elements que conformen el meu entorn domèstic. Un cotxet de joguina recorre, amb una càmera en el seu lloc, el meu univers íntim, magnificant al seu torn en una pantalla. Un autoretrat a través dels meus objectes quotidians. Una obra per la qual transita un sentiment de malenconia provocat per les absències d'allò que ja ha tingut lloc. "Si considerem que no disposem de res més enllà de les nostres sensacions, són aquestes les que hem d'explorar com si fossin paratges desconeguts".

MATEO MATÉ

“DESDE LA FINESTRA_9”

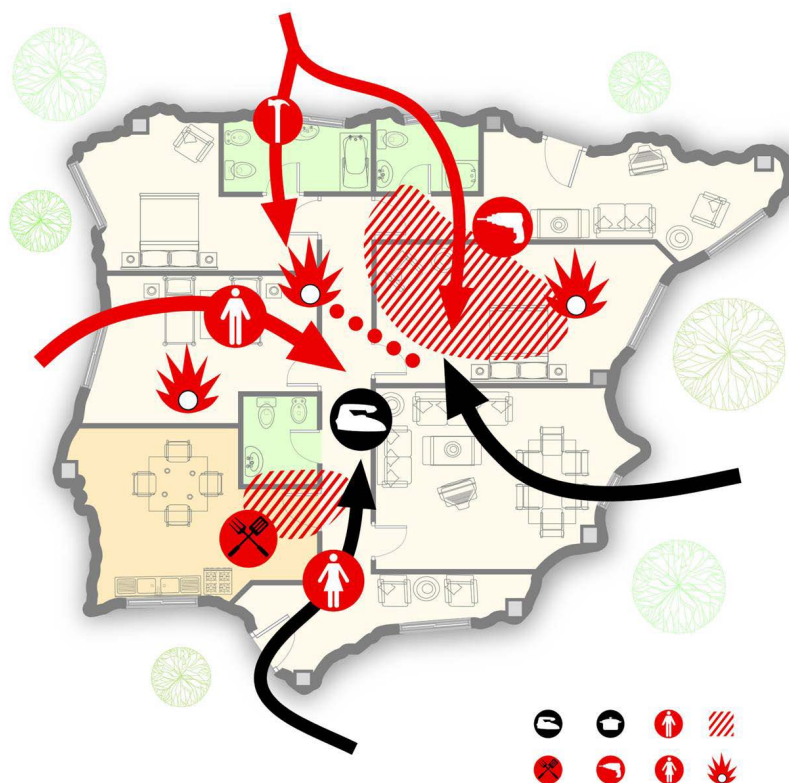

El sociòleg Michel de Certeau descriu en “La invención de lo cotidiano: “El cotidià s’inventa amb mil maneres de caçar furtivament”. Creativitat quotidiana contra les lluites de poder exercides en el nostre entorn més familiar.

Mateo Maté, 2001.

QUINA IMATGE ET SUGGEREIX EL CONFINAMENT?

També adjunto una imatge de la sèrie Nacionalisme Domèstic de l'any 2005. Una imatge d'un domicili comú sempre amb conflictes, àrees d'influència i fronts oberts.

“Actos heroicos” 2005

Dibuix imprès sobre paper fotogràfic, 140 x 140 cm